

Landsdelsnavne), Fanerne bør have et lille Mærke for hvert Regiment svarende til disses tidligere Faner. Paa Udgangsuniformen bør anbringes et særligt Mærke for hvert Regiment, et forskelligartet Baand eller lignende. Samlingsstuer bør oprettes med Billeder af Afdelingens Historie, gamle Vaaben m. m. I det hele taget maa der tages psykologiske Hensyn ved en Forsvarslov. En Enhed bestaar ikke af et Antal Befalingsmænd og menige, og hvis dette Antal er til Stede, er Enheden kampklar. Enhederne bestaar i langt højere Grad af den Aand og Tone, der er i Enheden.

Derfor bør Forflyttelser fra Regiment til Regiment reduceres til Minimum. Efter en Udnævnelse, hvor en Befalingsmand er blevet forsat, bør han efter nogle Aars Forløb atter kunne vende tilbage til sit eget Regiment. De udskrevne Befalingsmænd bør høre til det Regiment, der garnisonerer i den Landsdel, hvor de bor, jfr. de svenske Regimenter.

For Officererne bør der være et „Kasino“ (Samlingslokaler), hvor der f. Eks. hver 14de Dag holdes Kursus for alle tjenstgørende Officerer og de hjemsendte, der kan møde. Derefter kammeratligt Samvær. Kun saaledes opnaar man det gensidige Kammeratskab og Kendskab til hinanden, der er nødvendigt, naar Folk skal kæmpe Side om Side.

ad § 10.

Staten maa af sine Embedsmænd kræve disses *fulde* Arbejdskraft, men maa tillige lønne dem, saa de ikke behøver andet Arbejde, og saaledes at Staten virkelig faar de mest kvalificerede. Desuden kan det blive uheldigt, naar en Embedsmand skal varetage Statens Interesse over for Virksomheder, som han selv er økonomisk interesseret i.

Imidlertid kan der være statsansat Personale, hvor Staten umuligt kan optage hele deres Arbejdskraft, f. Eks. i Forsvaret: Læger, Dyrlæger, Auditorer m. fl. i Provinsgarnisoner.

Efter Garnisonens Størrelse kan dette Personel beskæftiges ved Forsvaret 1—4 Timer daglig.

Det vil blive urimelig dyrt at ansætte og lønne dem som Embedsmænd.

De ansættes derfor som Bestillingsmænd og faar et Honorar for deres Arbejde og kan samtidig have andet Erhverv.

ad § 11.

Angaaende den tænkte Fordeling af

Personellet — se Bilagene 1—13. Disse Bilag bør ikke have Lovkraft, da det ved kgl. Anordning maa være muligt at ændre Forsvarsmagtens Sammensætning uden Lovændringer.

Forsvarets tekniske og civile Virksomheder bør have deres eget Personel, der lønnes af disse Virksomheders Budget. De tekniske Virksomheder (Orlogsværft, Vaabenarsenalet, Ammunitionarsenalet m. fl.) bør være selv bærende Institutioner (ligesom nu Hærens Krudtværk), der sælger deres Varer til Forsvaret. Varer, der kan købes billigere ved andre *indenlandske* Virksomheder, bør købes hos disse. Herved forbedres ogsaa den indenlandske Industris Overgang til Krigsdrift. Derimod maa Statsfabrikkerne opretholdes over for udenlandske Dumping-Priser.

Hvis Fabrikkerne nedlægges, stiger straks Udlandets Priser, og i hvert Fald maa de have i Krigstid, hvor alle udenlandske Tilførsler falder bort.

Ud over de ved de tekniske Virksomheder ansatte — og af disses Budget lønnede — maa Forsvaret have et Antal Teknikere og tekniske Officerer, dels i Ledelsen ved Materielanskaffelsen, Konstruktion og Kontrol, dels til Uddannelse ved Statens tekniske Virksomheder eller ved civile.

En Uddannelse, der er nødvendig for, at de paagældende senere kan gøre Fyldest i Ledelsen og stadig holde sig à jour med den tekniske Udvikling.

Lønnen til dette Personel maa afholdes af Forsvarets Budget. Det er ikke optaget i Loven, hvem der er Befalingsmænd, og hvem der er ligestillede med Befalingsmænd. Dette bør ordnes ved kgl. Anordning. Formentlig bør kun Auditorkorpsen være „ligestillede“, da Læger, Dyrlæger og Intendanten bør kunde ansættes som Chefer for (eller ved) Sanitetskompagnier, Veterinærkompagnier og Forplejningskompagnier.

Antallet af Auditorer er relativt større end nu. Grunden er, at Auditorerne paaregnes at være juridiske Hjælpere i Almindelighed, saavel i Retssager som ved Takstationer til Erstatning, ved Forsikring, Revision og andre Sager, hvor juridisk Viden er ønskelig, ikke som nu, hvor Auditorer *kun* er Anklager i militære Straffesager.

Tallene foran Antallet betegner den paagældende Gruppens Indrangering i den militære Rækkefølge.

I den nuværende Hærlov er der for mange Slutstillinger. I Fred er saaledes f. Eks. en Sergent, der ikke straks det første